

VENIEN CAP A BARCELONA, DESPRES DE LLANÇAR BOMBES, SENSE CAP OBJECTIU MILITAR, SOBRE LA COSTA CATALANA

Els nostres caces els han sortit al pas i dos trimotors «Savoia», model 81, han caigut entre flames

Herois de la República

Per això pot parlar-se de l'exemple d'Astúries, i sobretot, aquest exemple proposar-lo als soldats dels altres fronts peninsulars en els quals la República compta amb elements suficients per plantar cara victoriosament a l'enemic. Per aquesta seguretat de victòria, sortosament no manquen antecedents: Madrid, Guadalajara, Pozoblanco, Belchite, fites glòries d'un camí obscur i intel·ligent traçat vers el triomf.

"Tenim derrotes a confessar i victòries a reivindicar", com va dir el cap del Govern. Però la República no pot fer més que defensar-se i defensar-se bé, i segura d'ella mateixa, no ha d'escamotejar al poble el resultat, sortos o advers, de cap fet d'armes. Sobretot quan, com en el cas d'Astúries, en la declaració hi va inclòs l'orgull de sentir-nos germans d'uns herois. Es de jornades com les d'Astúries —per a tornar-nos a referir a paraules del Dr. Negregrin— d'on traiem també aquests de setmanes, allò que a primera vista semblava simple qüestió de dies.

El ministeri de Defensa Nacional, en una nota sobria, ha contat al país l'evacuació de les forces d'aire i de mar i d'una part de l'Exèrcit de terra que, durant aquestes darreres setmanes han defensat pam a pam la nobilíssima terra asturiana.

Tot esperant informacions complementàries, el ministre ha avançat ja el seu homenatge als combatents asturians. Tot l'Espanya republicana sub-

scriu les darreres notícies amb un accent emocional que per força haurà de contagiar tot el món. Gestes com la d'Astúries asseguren a la humanitat que no s'ha extingit del tot encara, en aquesta època de materialisme agabellador, la llavor de l'ideal generador d'heroisme.

Els ensenyaments de la defensa asturiana seran recollits pels organismes que tenen cura de dirigir la guerra. No és

ment. Però si que volem apuntar les dificultats, la lentitud, amb què els invasors, en llur majoria italians, han anat enllestint-se per la pàtria dels mitnars. Aquesta, lluitant en unes condicions d'inferioritat dramàtiques, amb el coratge per millor i gairebé única arma, han transformat en una obra penosa de setmanes, allò que a primera vista semblava simple qüestió de dies.

UN HA CAIGUT AL MAR I L'ALTRE PROP DE MONTCADA

Els cinc tripulants de l'avió abatut en aquest darrer lloc eren italians

Ha estat comprovat per la documentació

València, 25. — Al ministeri de Defensa Nacional s'ha facilitat aquest matí el següent comunicat d'Aviació:

"Aquesta matinada, a les quatre hores i vint minuts, els nostres llocs d'observació han aconseguit la presència de diversos avions que, procedents de la base d'aviació italiana de Palma de Mallorca, es dirigien per Calella i Mataró perseguint cap objectiu militar, han descarregat bombes incendiàries i explosives sobre Premià

de Mar, Mataró i Perelló, i han causat dany a algunes víctimes.

En tenir-se avís de l'atac aeri enemic, s'han elevat diversos aparells de caça, els quals han aconseguit abatre dos trimotors Savoia, model 81, un dels quals ha caigut a mar.

L'altre s'ha estavellat a terra, als afores de Montcada. Han mort els seus cinc tripulants. La documentació que ha estat trobada a la roba dels cadàvers."

Un munt de desferres metàl·liques i d'ossos calcinats. Heus ací el que resta del trimotor "Savoia" i dels seus cinc tripulants que Mussolini trameté per assassinar la població civil catalana. Un dels nostres caces ha abatut, en ple vol, l'ocellot negre... (Puig Farran)

(Vegeu a la pàg. 3 informació del nostre redactor)

REFERENCIA DEL GABINET DE PREMSA DE LA COMISSARIA D'ORDRE PUBLIC

Aquest migdia, el Gabinet de Premsa d'Ordre Public ha facilitat als representants de la Premsa la següent nota:

"Aquesta matinada, tres esquadres d'aviació fascista, integrant un total de nou trimotors, han inten-

tat bombardejar la nostra ciutat. Advertits ràpidament els caces italians, l'aviació de la República ha impedit que els facciosos poguessin sobrevolar la capital, i ha abatut un avió que ha caigut pels voltants de Barcelona. Han mort els seus ocupants, tots de nacionalitat italiana.

Se suposa que un altre avió ha caigut també, al mar, sense que a l'hora de redactar aquesta nota la notícia hagi estat encara confirmada.

Voia sobre l'Atlàntic

Port Lyautey, 25. — L'hidroavió "Leutenant de vaisseau Paris" ha sortit a les 740 cap al Brasil.

Haurà dimitit Van Zeeland?

«L'estabilitat i la prosperitat de Bèlgica depenen, enterament, del fet que Van Zeeland segueixi al cap del Govern», escriu la premsa anglesa

Inquietud a França davant la perspectiva de crisi a Bèlgica

DIMISSIONS I RENÚNCIA AL CAR- REC DE DIPUTAT

Brussel·les, 25. — Als cercles de la premsa es dona com a segur que Van Zeeland haurà dimitit aquest matí i abandonarà igualment el mandat de diputat. S'afirma que està decidit a defensar-se contra les acusacions i perseguir els seus càrrecs. El primer ministre està persuadit que la fórmula governamental que hauria d'aplicar-se després de la seva sortida del govern és la unió nacional.

SI VAN ZEELAND DIMITEIX, NO PODRÀ ATURAR LA CAIGUDA DEL FRANC BELGA

Brussel·les, 25. — En el moment en què Van Zeeland es objecte d'un nou atac, la premsa anglesa li aporta una vegada més el seu suport. La "Financial News" dirigeix una veritable advertència al poble belga: «Hauria d'esser evident a tots els que estan al corrent dels assumptes belgues que l'estabilitat i la prosperitat del regne depenen completament del fet que Van Zeeland continuï o no al front del govern. Van Zeeland inspira confiança no sol a Bèlgica sinó també a l'estranger. Si dimiteix, res no podrà impedir la caiguda del franc belga».

AQUESTA CRISI ES PRODUËIX EN UN MAL MOMENT

París, 25. — La premsa i l'opinió pública veu la perspectiva de la crisi belga amb inquietud. El "Journal de l'Époque" diu que des del

punt de vista internacional es produïx en un mal moment: Van Zeeland havia estat encarregat per França i Anglaterra de portar a

cap una enquesta sobre el desarmament econòmic. El pròxim dissabte es reunirà a Brussel·les la Conferència de les Nou Potències. Per tant, l'in-

terès internacional, el mateix que l'interès de Bèlgica, haurien inclinat els nostres veïns a fer la manera d'evitar aquesta crisi ministerial.

Perdonar els que falten a les lleis i tancar els ulls als actes consumats

"Aquesta política ha fracassat completament", declaren els polítics anglesos d'esquerra

ES REFEREIXEN A LES RELACIONS POLITIQUES ENTRE ANGLATERRA I ITALIA

Londres, 25. — El "Daily News" publica avui una carta signada per un cert nombre de polítics d'esquerra —entre ells sir Norman Angell— en la qual es llegeix a propòsit de les relacions anglo-italianes: «La política consistent a perdonar els qui manquen a les lleis, a tancar els ulls sobre els ac-

tes consumats com a mitjà per a encaixar-se cap a la pau, ha fracassat completament. És evident que la finalitat que Itàlia desitja donar a les converses anglo-italianes és el «perdo solenne i formal a la seva conquesta d'Etiòpia», la seguretat de que se la deixarà en llibertat

d'accedir a el que en resultat consisteix la seva conquesta d'Espanya i la promesa que no s'aplicarà la llei de la 8. de Ma.

Seria realment una veritable temptativa per a establir l'anarquia en el dret i fer respectar el menyspreu a la llei. La conciliació

pagada a aquest preu no podria concórrer com a base per a l'establiment de la pau.

Després d'haver dit que Abissínia estava ocupada, no conquistada, la carta diu que es recordin els casos anteriors que ens mostra la història: el de Polònia, el de l'Àustria-Lorena i el del Vaticà.

El President Companys tornà ahir a Barcelona

ELS CONSELLERS ARRIBAREN AL VESPRE

El President de la Generalitat de Catalunya, Lluís Companys, arribà ahir a Barcelona, a un quart de tres de la tarda, procedent de València. L'acompanyava en el viatge de retorn el subsecretari de la Presidència, Maria Rouret i Calaf.

Els consellers de Cultura, Governació i Economia, senyors Pi i Sunyer, Sbert i Comarera arribaren al vespre.

El President Companys arribà rodejat i amb aquest motiu no va rebre visites i aquest matí ha romàs a la Residència, des d'on ha tramès la salutació als periodistes per mitjà del seu secretari.

L'EXISTENCIA D'ESPANYA

A l'Alt Aragó s'avança i a Zuera l'ennemic és rebutjat amb moltes baixes

POLITICA DE CATALUNYA ENFORA

Les deliberacions del Comitè de No Intervenció han deixat d'esser la FARSA d'abans per convertir-se en una controvèrsia aspra i realista entre els Estats interessats en la guerra de la Península. El Comitè de No Intervenció s'ha tornat el Comitè d'Intervenció. Estem a l'acte crític d'una guerra de successió d'Espanya, molt comparable a la guerra de successió que foragità els austríacs per posar els Borbons a Madrid. Crec que el lector trobarà interessant a aquest respecte el següent retall del «Kölnische Zeitung» — La Gazeta de Colonia — del passat dia 18:

«Totes les mesures per a legalitzar la guerra civil s'han tallat fins ara a les fronteres d'Espanya. Cal que endavant la intervenció sigui portada Espanya endins, per tal d'influenciar les forces dels partits en lluita. Tot seguit es presenta la qüestió de l'equilibri de les forces combatents i el problema de l'equilibri europeu. És indispensable trobar una solució a aquestes qüestions i esperar que així es farà de comú acord».

Aquest text d'un gran diari de la causa dirigida del Reich es donja amb aquest altre escrit amb tot menys agre però igualment intencionat d'un article recent de Sir Herbert Samuel:

«La majoria (dels anglesos) està d'acord per desitjar vivament que arribi el dia que totes les potències que tinguin interessos a la Mediterrània (entenguin) també a la Península, es posin d'acord per una intervenció concertada i amical a Espanya, etc., etc.»

Intervenció a Espanya: Heus ací el resum de totes aquestes paraules. I de totes les deliberacions de Londres. I heus ací també quina profundíssima calçada ha portat als espanyols l'arribada d'Espanya dels rebels.

Calçada d'Espanya que es fa ara més possible amb el propòsit d'enviar a la Península una Comissió Internacional encarregada d'examinar els combatents, comprovar si són o no d'origen ibèric, recomptar-los, classificar-los i fer-los marxar de casa nostra. Caldria anar a les terres exòtiques i als països de protectorat a trobar un exemple més gran de vergonya que aquest que s'està donant pels espanyols.

Es curiós que entre els més fanàtics de l'Espanya una i indivisible — vells i neo fanàtics — aquesta bufetada tremenda d'Europa no produïx cap reacció. Ha hagut d'esser entre els catalans, d'un espanyollisme tan tebi, que aquesta reacció s'hagi produït. Així ha estat per al cas de Menorca, amenaçada d'una intervenció estrangera. I així ha de constar en el cas de les Comissions internacionals de Londres, com a prova, el telegrama que un català romàntic s'ha cregut en el cas de trametre al president del Comitè:

«Abans que la gran vergonya del poble espanyol no sigui consumada per la trama de les Comissions de control, un català us prega que vulgueu adreçar una suprema crida a la consciència i a la dignitat de tots els espanyols, a fi que siguin aquests mateixos els que s'encarreguin de les operacions necessàries a l'evacuació dels combatents estrangers».

Aquest crit solitari i dolorós fa encara més sensible el gran silenci mortal de l'Espanya davant la vergonya. Quan un país que diu ésser una nació, una i indivisible no troba ni força ni unanimitat i viu a presència de tan enorme deshonra, ¿com pot dir-se que existeix com a unitat política? ¿Com pot dir-se avui que existeixi aquella Espanya?

NICOLAU M. RUBIO

Paris, (per conferència telefònica)

Les entrevistes Von Ribbentrop-Mussolini

Alemanya no vol trencar amb el Comitè de Londres per a «guanyar temps»

Berlin, 25. — Von Ribbentrop retornarà a Londres per a prendre part en les deliberacions del Comitè de no intervenció, demà, diuen.

Si bé no se sap en concret, sembla que les entrevistes que s'han celebrat a Roma amb Mussolini han tingut un veritable abast polític. S'assegura que els punts concrets sobre els quals s'ha arribat a un acord es refereixen a:

Primer. Problema espanyol: Alemanya és partidària de no rompre definitivament els llaços amb el Comitè de no intervenció i aconsella «guanyar temps».

Segon. Alemanya desitja obtenir colònies i reclamar la reintegració immediata del Togo i Camerun.

Demà tindran lloc els exercicis dels aspirants a guàrdies de Seguretat

«Demà a les nou del matí tindran lloc a l'Hotel número 1 de la plaça d'Espanya els exercicis dels aspirants a guàrdies del Cos de Seguretat de Catalunya que figuren relacionats en la llista fixada al tauler d'edictes del Tribunal».

Així mateix, a la mateixa hora, continuarà el reconeixement mèdic l'examen pràctic dels aspirants que hagin estat convocats pel Departament de Governació».

ASSEMBLEA DE LA MUTUALITAT DE LA PREMSA

Ahí al matí, a l'estatge social de l'Assemblea Professional de Periodistes, tingué lloc l'assemblea general extraordinària de la Mutualitat de la Premsa de Barcelona, en la qual havien d'aprovar-se els Estatuts pels quals s'ha de regir, i el nomenament de la Junta administrativa.

La constitució de la Mutualitat de la Premsa de Barcelona s'efectuà amb la fusió dels socis de l'Associació de la Premsa Diària de Barcelona, els de l'Associació de Periodistes de Barcelona i l'Associació Professional de Periodistes.

Amb assistència d'un gran nombre de socis de les tres entitats esmentades s'obrí l'assemblea. Tot seguit es nomenà una mesa de discussió, la qual fou formada pels companys Batlle, Mascles i Almirall Baudina.

Després de la lectura de la memòria de la Comissió Interina, es procedí a l'aprovació del projecte d'Estatuts. En la discussió de l'Associació intervingueren diversos companys i després d'algunes cambrades foren aprovats per unanimitat.

L'assemblea acordà donar un vot de gràcies a la Comissió Interina per la seva comessa.

També per unanimitat, s'elegí la nova Junta administrativa de la Mutualitat de la Premsa de Barcelona, que la formen els següents companys:

Francisc Caravaca, Agustí Piracés, Francisc Esteve, Lluís Mascles, Pau Torrente i Lluís Almirall Baudina.

L'assemblea, que començà a les onze, acabà a les dues de la tarda.

Noves «gestes» dels aviadors nipons

DOS-CENTS MORTS I QUATRE-CENTS FERITS!

Malgrat tot, Anglaterra seguirà cercant una «solució amistosa» al conflicte...

Xang-Hai, 25. — Segons informacions de font xinesa, que arriben a l'agència Reuters, cinc avions japonesos bombardejaren l'estació de Sunkiang i les cases dels voltants. Han resultat mortes més de 200 persones i unes 400 de ferides.

El portaveu de l'exèrcit nipó ha declarat que les tropes japoneses arribaren ahir, a les 15 hores, al riu de Fumang i travessaren Yangtze d'est a oest, a les proximitats de la població que les tropes xineses continuen ocupant. L'avanç japonès entre Tazang i Kiangnan ha provocat un moviment de retirada de les tropes xineses, les rearguardes de les quals defensen acarnissadament el terreny. Els japonesos han avançat en direcció sud-oest en el sector de Kuangfu cap a Nanzhang.

L'agència Central News anuncia que cinc avions japonesos sobrevolaren divendres la colònia portuguesa de Macao i el mateix dia un submarí japonès fou vist a aquelles algunes territoris portugueses. En ambdós casos les autoritats portu-

SECUEIX L'AVANG PER L'ALT FRAGO

Barbastro, 25. — El temps ha emportat i el vent, fa que la tempesta hagi baixat notablement, sobretot a la muntanya.

Les notícies que es reben de l'Alt Aragó anuncien que avui han continuat les operacions a diversos sectors.

A la part Nord, prossegueix l'avanç encara que a poc a poc degut que el terreny és muntanyós i dificulta avançar ràpidament.

Hem fet diversos presoners i les nostres tropes han portat uns centenars de caps de bestiar. Els presoners han dit que als rengles dels rebels, manca moral per a lluitar.

Sarinyena, 25. (Del nostre enviat de Febus). — Hi hagut foc de canó des de les primeres hores del dia, en una extensió que comprèn des del Vedado de Zuera fins a les immediacions d'Hosca.

Al sector de Zuera l'ennemic ha tractat de donar un cop de mà.

El resultat fou desastro per als atacants, els quals sofríren moltes baixes, sense poder arribar a la nostra zona avançada.

Les bateries rebels, i v

Sarinyena, 25. — (De l'enviat de Febus). — Poc després de les quatre de la matinada, hi hagut foc violentíssim de canó a totes les zones del Vedado de Zuera i han funcionat diverses bateries, tant per part dels facciosos com per la nostra.

Dues companyies d'italians sortiren d'una posició i es dirigiren cap al tossal, al nord de Zuera, la qual ocuparen des ençà, però a la mitat del camí que havien de fer es trobaren agafats per una cortina de foc que els feu retrocedir ràpidament, emportant-se els morts i ferits.

L'acció ha estat breu i duríssima i ha estat tallat en sec l'avanç italià.

Fins a entrada de foc ha continuat el duel d'artilleria amb gran intensitat.

HA ESTAT VOLAT UN PONT DEL FERROCARRIL PROP DE CALAMUCHA

Hijar, 25. — Han arribat evadits de les files faccioses. Han dit que

a l'extrem sud del front d'Aragó, o sigui a la part denominada de Lleuant, la inquietud de les tropes enemigues i el sobresalt de la població civil no pesa des de fa algunes setmanes.

Els destacaments republicans han arribat no poques vegades molt endins de la rearguardia enemiga, donant cops de mà desconcertants, inutilitzant trossos de carretera i assaltant llocs on hi havia escassos contingents de soldats.

També han dit que els simpatitzants dels republicans actuen en la clandestinitat sense parar i contínu-

nuen les voladures de ponts dels facciosos i de certes obres públiques que són utilitzades pels rebels. Això ho fan malgrat les penes de mort amb què les autoritats faccioses amenacen els qui efectuen tals actes de sabotatge.

Un d'aquests efectes a les proximitats de Calamocha, on fou volat un tros de línia fèrrea, s'aprofitant els valerosos esforços dels facciosos que feia una nit de pluja torrencial.

ACCIONS OFENSIVES A VILLAMAYOR I PERDIGUERA

Bujaralot, 25. (De l'enviat espe-

cial de Febus). — Esquadres d'aparells facciosos han volat sobre aquesta zona i han arribat fins als indrets de Catalunya.

Durant la matinada hi ha hagut algun tiroteig al sector de Villamayor. S'han causat a l'ennemic baixes bastant considerables.

Les nostres bateries han fet foc molt encertadament sobre uns nuls facciosos al pla de Perdiguera. Han estat dispersats i se'ls han causat baixes vistes.

La nostra artilleria també ha actuat amb encert sobre un esquadre de cavalleria facciosa que efectuava, a primeres hores, una operació de

descoberta en alguns llocs.

UN COMBOI FACCIOS METRALLAT AL SECTOR DE PINA DE EBRO

Pina de Ebro, 25. — Des de les avançades s'avisà d'un moviment de tropes al camp enemig, especialment d'alguns camions amb tropes i material de guerra. Les peces del 155 bombardejaren el comboi, format per cinc unitats, el qual fou desfet ràpidament. Hom veté com quedaven destruïts alguns vehicles.

L'esquelet calcinat del «Savoia»

Mitja hora al bosc d'en Sants, on ha anat a estavellar-se l'avió italià abatut pels nostres caces

TROFEUS DE GUERRA

A primeres hores del matí d'avui, a totes les barrides del llevant barceloní corria la veu:

— Hem tombat dos avions facciosos.

A mesura que els treballadors anaven a llur tasca, la notícia corria i es propagava ràpidament. A quarts de cinc de la matinada, les aïrenes havien donat el senyal d'alarma. La població havia acudit als refugis. Els reflectors havien escorbat el cel...

UN ESQUELET

A la cima del turonet dividim la carcassa de l'aparell pirata. Un grup compacte de badocs el volta. Guardies d'assalt, soldats d'aviació volten les restes.

L'avió ha caigut en el bosc dit de Sants. És un punt elevat, des del qual es domina un bon tros del Vallès. Al fons, la silueta cantelluda de Sant Llorenç del Munt. A la plana, Cerdanyola, Ripoll... Paisatge calent de tardor, verd i daurat. Paisatge humaníssim, molt català, al mig del qual l'esquelet calcinat d'aquella au monstruosa hi posa un accent dramàtic, estrany...

EL COMBAT

— A les 420 de la matinada ens han advertit. Els nostres caces s'han elevat a l'acte.

El qui ens informa és un pilot català que, sota un aspecte de «gentleman», hi amaga un tremp de ferro.

El «Savoia» formava part d'una esquadra que venia ja de bombardejar alguns pobles del Maresme. Entre el Maresme i el Vallès, els caces republicans han sortit al pas dels agressors. Un combat breu, en el qual la decisió i la rapidesa han triomfat de la mala intenció.

L'esquadra enemiga s'ha dispersat. Un «Savoia», perseguit i tocat pels caces nostres, ha caigut al

mar, davant de Mataró. Un altre «Savoia» és aquest que tenim ací als nostres peus: una armadura gegantina, horriblement contorsionada...

Quan l'atac i la victòria, eren les quatre del matí i quaranta-cinc minuts. Piena nit, encara.

CINC COSSOS MUTILATS

La curiositat del públic anava adreçada, especialment, vers els cadàvers dels tripulants del «Savoia». Cinc cossos mutilats, cremats... Un espectacle un xic repugnant. Tota la tripulació d'un gran aparell de bombardeig: pilot, mecànic, observador, telegrafista i bombarder.

A primera hora hom ha retirat d'enmig de les flames objectes i documentació. Els cinc tripulants eren italians. Italians com l'aparell, com els explosius...

Allí, entre els pins joves i la terra roja de Montcada, han anat a morir, d'una mort horrible, aquests cinc italians als quals Mussolini havia fet entreveure què sap les gestes glòries.

Però aquesta nit no hi ha hagut altra gesta gloriosa que la de l'aviació republicana.

FLAMES ALTÍSSIMES

De baixada del bosc d'en Sants, hem ensonnat amb el barraquer d'una bòbila, que ha estat la primera persona que ha acudit al lloc del sinistre.

— M'ha despertat el soroll dels motors. Surto ací al defora i em veig dos grans avions il·luminats

davant del meu cap. Quan anava a aixopugar-me al refugi, he vist, en direcció al nord, una llum que es contorsionava d'una manera rara pel cel. I de sobte, ací dalt mateix del turó, una gran flamarada...

M'entilo muntanya amunt, a través de la vinya, i en acostar-me a aquella foguera, que era l'aparell incendiat, han començat a produir-se petites explosions, com el de cop i volta, haguessin començat a esclatar, l'una darrera l'altra, un seguit de bales explosives...

«Es, potser, que el «Savoia» abatut a Montcada tenia la intenció de volar davant d'alguns dels nostres aeròdroms i metrallar amb bales explosives els nostres aparells, en una imitació de la gesta nostra a Garrahinell».

Podria ésser... Però els caces republicans no dormen.

LA CIUTAT, DEFENSADA

A Montcada, a Cerdanyola, a Ripoll, a tot el Vallès, hi ha hagut avui la satisfacció dels dies de festa.

Durant tot el matí, el migdia i a primeres hores de la tarda, els corals que pugen al bosc d'en Sants han anat plens de gent. Famílies senceres. Les dones duïen els menuts als braços. Tothom volia veure l'aparell italià.

Arrencava ja el nostre coratge quan un minyó d'aviació, ens ha dit:

— Ja podeu dir que la ciutat està ben defensada... I que ho demostrem amb fets!

CRISI DE GOVERN A BELGICA

Brussel·les, 25. — Van Zeeland comunicarà al Consell de gabinet, que es reuneix a la tarda, a les quatre, la seva dimissió. El problema que es planteja consisteix a saber si la dimissió de van Zeeland comprendrà la dimissió de tot el gabinet.

VAN ZEELAND PARLARA PER RADIO

Brussel·les, 25. — A les vuit d'aquest vespre van Zeeland pronunciarà un discurs per ràdio, el qual serà retransmès per totes les emissores belgues i franceses.

Corbin s'ha entrevistat amb Eden

Londres, 25. — L'ambaixador de França en aquesta capital, senyor Corbin, que ha retornat durant la passada nit, ha visitat el senyor Eden a darrera hora d'aquest matí.

Es creu saber que el senyor Corbin ha conferenciat amb Eden sobre la reunió que ha de celebrar

demà el Sots-comitè de no intervenció, i que ha exposat el criteri del seu Govern a la llum de les conferències que Corbin celebra a París amb Delbos.

Es confirma que la reunió de demà serà presidida pel senyor Eden.

DIVERSOS

En una clínica ha mort Carme Papasey, de 27 anys, a conseqüència de les cremades sofertes al carrer de Duran i Borrell el passat dissabte.

Al carrer de Provença, cantonada a Pl i Margall, s'ha trobat un home ferit greument, el qual va morir en ésser reconegut. Hom ignora el seu nom i altres circumstàncies per no portar cap documentació.

Tots dos cadàvers passaren al dipòsit judicial.

Almanzor per haver-se insolentat i atemptat contra un agent de l'autoritat.

També Prudenci Ugarte Pinedo, passà, als mateixos calabossos per haver-se trobat al seu domicili, en l'escorcoll verificat, 39.698 pessetes, la procedència de les quals no explica satisfactoriament.

Esperança Hernández López, una altra de les delinqüents, acusada de dedicar-se a robar els objectes de la casa on estava servint al carrer de Pelayo ha estat posada a disposició del jutjat.

Rècord!

Londres, 25. — L'aviador Joan Batten aterrà a Lympe, a les 346 d'ahir tarda. Ha batut, d'aquesta manera, el rècord de vol Austràlia-Anglaterra per una diferència de 14 hores i 9 minuts.

VISITES AL SR. AZARA

València, 25. — El President de la República ha rebut avui en audència el director general de Seguretat, senyor Carlos de Juan; l'ex-ministre senyor Angel Galarza; el coronel d'infanteria senyor Alfons Montero; l'encarregat de Negocios de Mèxic, general senyor Llorenç G. Ruiz; el senyor Alfredo Martínez, director de l'Escola Popular d'Enginyers, i el senyor Eleuteri Gornal, comissari polític d'aquesta.

Catalan! El dia 7 de novembre, aniversari de la defensa de Madrid s'acosta.

Anticristians! Per tal de commemorar-ho, porteu robes i queviures al Socors Roig de Catalunya (Becció del S. R. I.) perquè no trameti a la digna capital de la República

Milers de combatents catalans esperaven a Madrid l'arribada del President Companys

ELS NOSTRES AMICS ALEMANYS

BERT BRECHT

El poeta de l'«Opéra de Quat'Sous»

Com els escriptors Mann i Feuchtwanger, com els físics matemàtics Einstein i Heisenberg, com els compositors Hindemith i Weill, com tantes altres personalitats originals i glorioses d'Alemanya, el poeta Bert Brecht viu exiliat.

—A Alemanya — diu Brecht — abans d'escriure cal primerament demanar-se si això és útil... útil al govern. En aquestes condicions, l'art...

Exiliat pel règim hitleria, Berthold Brecht viu gairebé tot l'any a Dinamarca, tocant a un petit port. Allà, escriu poemes, sàtires per aquesta misteriosa emissora de ràdio que envia als auditors alemanys, a cavall d'aquestes ones lleugeres més fortes que les fronteres, la veu lliure d'aquests que hom ha expulsat i que exaspera la policia incapaç de localitzar-la. Ningú, ni el mateix Bert Brecht no sap d'on surten les emissions.

Quina cara més sorprenent, la de Brecht, quan es treu les ulleres, els dos amples discos de les quals vesteixen, atenen, els angles tancats a l'entorn d'un nas agut i valent, com un campanar de poble! Els cabells curtsissims, que hom n'devina durs, enquadren de prop el front prement, l'expressió és la d'un trinxerale mistic, a amb aquesta sensibilitat de rampells sobtats i ràpids que hom troba en tota la seva obra i en aquest poema, «Pobre Berthold Brecht», que comença amb aquests versos:

«Jo Berthold Brecht, vinc dels boscos negres,
la meua mare vingué, jo dintre el seu cos
A les ciutats: el fred dels boscos negres
no m'abandonarà fins el dia de la mort.»

El poema que feu famós a tot el món el nom de Bert Brecht fou «L'Opéra de Quat'Sous». Entre totes les obres produïdes en aquests darrers vint anys, «L'Opéra de Quat'Sous» és potser l'única que una tècnica resoltament d'avantguarda no ha privat d'esdevenir un gran èxit popular. A Berlín, a Londres, a París, a Barcelona, el fadri fuster ignora el sobrerrealisme, però xiula la cançó de Maoksi, l'acordió s'estira i s'arronça i no es cansa mai de les complantes de Kurt Weill, que posà música al poema. Potser només existeixen els films de Charlot per a satisfer tant l'esteta de saló com el taverner de la cantonada, i encara els manca aquesta força de difusió insinuada que és la música.

Inspirant-se en una òpera còmica anglesa del segle divuitè a la qual manllevà una certa atmosfera psicològica cínica i tendre, creant de cap i de nou una sèrie de nous personatges com el rei dels capitans, Bert Brecht va escriure una obra que a Berlín obtingué un èxit formidable. Tots els berlinsos cantaren «L'Opéra de Quat'Sous».

Un film de Fabst, tret de l'obra, revelà a tot el món els noms de Bert Brecht i de Kurt Weill. La versió francesa entusiasma els barcelonins, com abans havia entusiasmat anglesos, francesos i americans.

El compositor Kurt Weill viu actualment a Amèrica. Fa alguns anys musicà un ballet titulat «Els set pecats capitals». Actualment, gairebé només treballa per la cançonista Marianne Oswald, en aquests moments l'Idol del París intel·lectual i popular.

Brecht ha deixat aquests dies el seu refugi danès (on es troba acabant una gran novel·la satírica i que denuncia l'activitat i els ridículs d'una certa mena d'intel·lectuals alemanys, que es dirà «Tui Roman») i s'ha traslladat a París, per a assistir a la reposició al teatre de l'«Opéra de Quat'Sous», que havia estat donada a conèixer fa anys a França per Gaston Baty.

Aprofitant l'estada del poeta a París, l'Associació d'Escriptors alemanys emigrats organitzà un acte d'homenatge a la República espanyola, amb motiu de l'estrena de l'obra en un acte «Els fusells de la mare Canar», original de Bert Brecht.

L'obra és un emocionant quadre dramàtic, que presenta la guerra d'Espanya com una agressió del militarisme al poble i exalta l'heroisme dels combatents de la llibertat.

Fou interpretada per excel·lents autors alemanys, expatriats també per antinazistes. Una representació de l'«Ambaixada d'Espanya» assistí a la vetllada que, per tants conceptes pot ben qualificar-se d'emocionant.

El nom de Bert Brecht, que des del film «L'Opéra Quat'Sous» era ja estimat dels catalans sensibles, tindrà en endavant, entre nosaltres, un doble prestigi.

M. S.

Madrid, 25. — Sabem que el President de la Generalitat, senyor Companys, ha marxat de Madrid emportant-se'n una profunda emoció de tot el que ha vist. També se'n ha anat satisfet de les manifestacions de simpatia i d'afecte que li han estat tributades durant la seva breu estada a la capital de la República.

El senyor Companys, ensems que ha escoltat clamoroses salutacions del poble madrileny, ha obtingut una visió ràpida de la barbàrie feixista sobre Madrid, puix que ha vist carrers i cases destruïdes i ha vist també una multitud de dones que, desafiant tots els perills, circulaven pels carrers completament batuts per l'artilleria rebel.

Segurament que una de les impressions més fortes l'ha rebuda als fronts en veure tants soldats catalans defensant les llibertats del poble espanyol.

A les trinxeres de Madrid ha rebut la sensació de trobar-me en un món nou — digué el senyor Companys —, amb un esperit, una disciplina, una moral insuperable en una unitat perfectament assolida.

Sobre aquesta visita del President de la Generalitat, ha manifestat el secretari de la Delegació de la Generalitat a Madrid company Crespo, que alterna els seus treballs burocràtics amb els deures militars:

—Aci, a la llar del combatent català, esperaven molts dels nostres soldats que havien de fer a Madrid en tan poc temps, els retardaven les visites que omplen els salons, els despatxos, l'escala del palau on hi ha les oficines de la Delegació. Alguns no pogueren esperar més. Ja començaven a marxar cap a llurs cases quan arribaren Shert, Comorera i Sunyer. Companys no hi podia anar perquè havia de donar per ràdio la seva salutació al poble de Madrid i a Espanya sencera, però en representació seva acudí Martí Rouret. Els soldats, impacients, torcien els salons i quan van saber que el senyor Companys no hi podia anar, es donaren per satisfets en poder saludar un representant seu. Molts s'acostaren als consellers demanant-los que els fessin un escrit per a llurar-lo a llurs caps respectius i poder justificar on havien estat i per quina causa arribaven tard a l'hora de passar llista.

Això que plan els catalans —afegeix Crespo— és que el sigui reconeguda la personalitat i el poble madrileny ho fa com ho demostra el que passa amb l'Exposició permanent que la Generalitat té oberta a Madrid. Segons ha dit l'encarregat d'aquesta Exposició, són a centenars les persones que cada dia passen a visitar-la. S'hi veuen obres catalanes, i encara que són poques les que hi ha, la venda, amb tot, puja a més de cent pessetes diàries.

Es fa just parlar un xic d'aquesta llar catalana, instal·lada d'una manera sorprenent, i té tot allò que pot desitjar el soldat que passa unes hores a la rearguardia. Hi han passat els 60.000 soldats catalans que defensen Madrid, puix que no hi ha cap soldat català que no hi vagi quan té unes hores de permís, i ho fa no solament per a fruit de la conversa amb els paisans i amics, sinó de les comoditats d'aquesta magnífica llar del combatent. Hi ha servei directe amb Catalunya. Dos camions, grans, disposats per la Generalitat, fan setmanalment llur viatge d'anada i tornada. En aquestes vehicles vénen els paquets que les famílies dels soldats els envien.

Hom calcula que vénen cada setmana una mil·lions de paquets que són portats als fronts on hi ha els soldats. S'està muntant actualment un servei de biblioteca ambulat. Han arribat alguns milers de llibres seleccionats i tramesos per la Generalitat. També s'està organitzant la manera de rebre els llibres directament a les trinxeres. Un altre servei, digno també d'esser lloct, és el d'informació per als combatents de Catalunya. Hom procura saber en tot moment la situació de cada soldat, així com la d'aquells que per malaltia, o per una altra causa, han de passar als hospitals, amb l'objecte que en un moment donat hom pugui saber on és i poder-ne informar als familiars i amics.

El fantasma comunista no deixa dormir el senyor Vargas

I dicta lleis draconianes per a deslliurar-se'n...

Rio de Janeiro, 25. — En virtut de l'estat de guerra s'ha decretat la clausura i dissolució de totes les organitzacions de caràcter secret, àdhuc les lògies francmaçoniques, en

NO INGERENCIA

Baixes italianes a la batalla de Santander

Roma, 25. — Un recent comunicat anuncia que les pèrdues italianes a la batalla de Santander s'elevaven a 213 morts. La desena llista de legionaris italians morts en el curs d'aquesta batalla, que acaba d'esser publicada, comprèn 160 noms.

les quals s'efectua una investigació per tal de descobrir si realitzaven activitats comunistes.

PASSAREM!!!

A LA JOVENTUT CATALANA

La guerra —monstre insaciable— exigeix un esforç continuat. No és suficient disposar del que calgui pel moment; obliga també a preveure necessitats futures.

Gairebé sempre no són els primers embats, per fèl·lits que siguin, els que proporcionen la victòria. L'aconsegueix el qui sap resistir i observa amb serenitat l'adversari, fins que conèix a bastament els seus punts febles. Llavors els ataca posant en joc totes les seves disponibilitats en forma ascensional, fins a derrotar completament el contrincant.

Les reserves humanes són la base fonamental de tota guerra, puix que sense elles no és possible emprendre a fons.

L'exèrcit actiu de fer positiu el PASSAREM, que és la lla.

Hem de preparar aquelles reserves que ens permetin emprendre operacions de més envergadura a les realitzades fins ara, que tindran com a resultat sotmetre el traïdor rebel i bandejar l'invasor.

El FRONT DE LA JOVENTUT des de la seva fundació ha vingut propugnant per l'obligatorietat de l'educació pre-militar. El Govern de la República n'ha cospat la seva necessitat i l'ha decretada.

A nosaltres ens pertoca posar en evidència la gran importància que té en les actuals circumstàncies el que la nostra Joventut aprengui la ciència de la guerra.

Facilistes convençuts, rebutgem fer-ho en temps de pau,

però per voler la pau se'ns ha obligat a fer la guerra.

Fem, doncs, la guerra tal com cal.

Ofereim el sacrifici de la nostra sang i de la nostra vida; però amb egoisme, fent-la costosa a l'enemic, perquè així serà profitosa.

Cal que la Joventut practiqui l'educació física i l'esport, per tal de formar un Exèrcit FÍSICAMENT FORTE.

Cal propagar el perquè de la nostra lluita i tindrèm un Exèrcit IDEOLÒGICAMENT CONSCIENT.

Hem d'aprendre a fer bé la guerra, però sigui un Exèrcit MILITARMENT EFICAC.

La Joventut Catalana, que amb tant d'heroisme i disciplina està lluitant en les fronts de combat, té dret a esperar que els seus companys compresos en l'edat pre-militar subran correspondre al seu sacrifici.

El Consell Nacional del Front de la Joventut de Catalunya, on tencm representació la majoria de les organitzacions juvenils catalanes —i esperem poder dir aviat la totalitat— davant aquesta nova concentració de grans masses de joves catalans

PROCLAMA: Que el nostre poble lluita per la seva independència, que no admet tutela de cap mena i que el fet de crear un poderós Exèrcit obedi a necessitats obligades.

L'endemà de la victòria cadascú es reintegrarà a les seves tasques i reprendrèm el nostre llançament del progrés i de la cultura, que ha fet prevaler la força de la raó.

FRONT DE LA JOVENTUT Consell Nacional de Catalunya

ELS «SIMBOLISMES»

FRANÇA I ANGLATERRA NO VOLEN INSISTIR

París, 25. — Als cercles ben informats hom creu saber que en cas que sigui impossible arribar a la realització de la projectada retirada simbòlica de combatents estrangers a Espanya, França no insistirà respecte aquesta retirada. Com és sabut, el Govern de Londres téu ja una declaració idèntica.

Roma reclama condicions d'ordre moral!!

Roma, 25. — Comentant la nota que lliuraren als ministres d'Afers Estrangers de França i Anglaterra els ambaixadors italians a París i Londres, referent al nombre de voluntaris italians que es troben a Espanya, el «Giornale d'Italia» publica la següent nota:

«La declaració no admet replics. Els Governes en prendran nota, encara que els seus partits polítics es neguin a discutir la xifra declarada per Itàlia.

Fins ara Itàlia s'ha manifestat disposada a una col·laboració, però imposa dues condicions.

Primera: D'ordre moral; i és no admetre que ningú no dubti de les seves manifestacions ni que aquestes siguin discutides.

Segona: D'ordre material; i és que considera que ha d'esser lliure de moure's i formular proposicions sobre un pla d'igualtat absoluta amb les altres potències que es troben situades al davant de la política de no intervenció.

El periòdic feixista afegeix que ara, quan Itàlia ha donat a conèixer les seves xifres, caldrà que els altres governs ho facin també.

HOM DEMANA UN HOMENATGE PER ALS TRAMVIAIRES MADRILENYS

Més d'un centenar han caigut sota la metralla feixista

Madrid, 25. — Un periòdic publica una curiosa informació sobre les activitats dels tramviaris de Madrid en la guerra actual. Entre altres coses, diu:

«Actualment hi ha uns 3.500 obrers treballant a la Companyia, entre tallers, moviment, oficines, etc.

Les pèrdues per avaries han estat moltes. El més que s'han espatllat més tramvies per bombardeigs aeris i d'artilleria ha estat el de novembre de l'any passat. S'avarieren 126 cotxes i costaren les reparacions d'aigües fins a 22.000 pessetes, i per condicions amb tant conductors nous d'automòbils i camions, uns 1.400 cotxes, la reparació dels quals ascendí a mig milió de pessetes. Dels dipòsits que hi havia a la línia Circumval·lacion, aconseguí retirar-ne tots els cotxes i mobles amb motors, fent a la vegada un intens servei de conducció a aquesta població, puix que tots els cotxes venien plens de persones i objectes.

Al mateix temps començaren les obres de fortificació dels ramals i fins a pocs metres de la línia de foc arribaven els tramvies portant ordres i material.

En esclatar la sublevació, marxaren a lluitar voluntàriament uns 500 tramviaris. D'aquests calgueren gloriosament al camp de batalla més de quaranta companys.

A la rearguardia els tramviaris han tingut quinze morts i quaranta vint ferits, de bombes d'aviació i d'obusos.

S'han registrat nombrosos casos d'heroisme. Al carrer d'Horreola, un dia de forta batuda d'artilleria feixista, es despreguè el balcó d'una casa en el precís moment que per allí passava un tramvia. El conductor frenà el cotxe, baixà i, amb l'ajut del cobrador, demostrant una gran serenitat, anarà apartant les runes de la via i després seguren el seu camí, fins que un altre obus els anuncià la persistència i continuïtat del canonge.

Una altra vegada, al carrer de San Mateo, un fragment de projectil tocà la mà dreta del conductor i la hi inutilitzà. Serà i valent, s'hi lliga fortament un mocador i seguí a la plataforma fins que l'inspector de la línia el féu anar a un lloc de segors a curar-se de primera urgència.

La informació acaba demanant al poble madrileny que es solidaritzi amb l'homenatge que en data pròxima es tributarà a aquesta heroica treballadora.

ESMERÇANT SALIVA...

1957. — El Comitè de no intervenció continua discutint la retirada dels voluntaris estrangers a Espanya.

Dos articles publicats en un dels principals diaris conservadors de Londres, per sir Norman Angell — diu a «Le Petit Girondet», Ludovic Nandean —, mereixen tota la nostra atenció.

Norman Angell, dels quals articles n'és autor, va aconseguir anys abans del 1914, un èxit mundial amb el seu llibre «La gran il·lusió», en el qual s'exposa una pregonosa filosofia de la guerra.

Després d'aquell èxit, la seva obra ha imposat la seva autoritat a l'opinió britànica.

Per això no mil·litaren tantes aquestes darreres idees, per llur força, per llur actualitat, mereixen ésser coneguts per tothom.

Encara que extractats, heus ací això que s'hi diu: «Anglaterra i França, al 1918, tenien a llur costat Rússia, el Japó, Itàlia i els Estats Units.

Avui ha canviat la situació. Els Estats Units s'han alliat, el Japó amenaça directament tot l'imperi anglès a Àsia; Itàlia inicia la gesta per tal d'interceptar les comunicacions britàniques a la Mediterrània.

Queda Rússia, l'aliança de la qual, en cas de guerra, podria ésser molt important. Amb tot, grups influents del nostre propi territori s'esforçen a impedir que es realitzi aquesta al·liança. Arriben fins emprar totes llurs forces per minar el pacte franco-soviètic. Es enveredat aquesta tàctica?

ANGLATERRA ES ARA MÉS AMENACADA QUE EL 1914

Aqui Norman Angell rauona com a home que, no admetent ni seu país la propaganda soviètica, comprèn no obstant, la importància militar de Rússia com a Estat i fent abstracció del seu règim, veu només el valor intrínsec de l'Exèrcit rus. Aquest valor en veritat, es desconeix, però n'hi ha prou en saber que pertany a un poble de 170 milions d'essers.

De totes maneres —diu—, Anglaterra ve obligada a garantir la integritat de Bèlgica i de França. No pot fer altra cosa, sinó vol condemnar-se ella mateixa a mort, perquè una vegada vençuda França, els nostres enemics trobarien lliure el camí per a atacar Anglaterra per aire i mar. Podrien amb llurs submarins, tancar totes les línies de navegació entre l'Atlàntic Nord i la Mediterrània.

En realitat, Anglaterra —diu Nor-

man Angell—, es troba actualment més amenaçada que el 1914.

Què s'ha de fer?

ENCARA QUE ES TORNESSIN A ALEMANYA LES SEVES ANTI-GUES COLONIES, NO ABANDONARIA LA SEVA ACTITUD BELLICA

Quan ella explotava les colònies no hi extreia més que un mig per cent de les matèries primeres que consumia.

Malgrat de posseir les esmentades colònies va declarar el 1914 la guerra als seus veïns, encara que tornessin a ésser seves no hi trobaria la solució a les dificultats que sofria.

Doncs ara ha conduït, doncs la política de conciliació i d'aquiescència adoptada per nosaltres després del 1919? Hem cedit davant el vapor, a Manxuria, el 1931; hem cedit davant Itàlia el 1935; hem cedit davant Alemanya, a Renania. Cedim avui davant Itàlia i Alemanya a Espanya. (Però no són aquestes concessions les que fan fet a es potències anomenades «dinàmiques» i més insuperables que mai?)

La nostra cessió continua no ha fet altra cosa que debilitar, en forma creixent, la nostra posició defensiva. El que cedeix, es ordena a seguir cedint constantment.

Què cal fer? La Societat de Ginebra, que va perseguir vanament el somni d'associar seixanta nacions, no és utilitzable. Cerquem melior.

CALDRIA CREAR UNA CONFEDERACIO DEFENSIVA

Fem de l'actual unió anglo-francesa el nus d'una Confederació defensiva oberta a tots els Estats que vulguin acceptar els seus principis i les seves obligacions, qualsevol que pugui ésser la forma del seu govern.

No ha d'esser les formes de Govern, sinó la seva actitud amb respecte a altres potències, les quals ha de fer-les o no dignes de tal associació.

Un atac adreçat contra un dels agrupats, equivaldria a un atac contra tots. L'objecte de la nova al·liança no seria el de mantenir a qualsevol per l'estatu quo.

El grup crearia i desenvoluparia els organismes destinats a examinar els atropellaments que alguns pobles poguessin cometre i, en llur cas, donar-los una solució raonable, portada mitjançant negociacions pacífiques. Però, per la seva unitat, sempre disposada a resistir a un agressor, faria molt més difícil que no es recorregés a la guerra.

La seva raonança prova, en tot cas, que l'opinió pública britànica ha oïstrit de la seva mortal peresa.

Tal vegada podria dir-se que això era una nova forma de la Societat de Nacions. Si i no. El nou organisme tendria per característica evitar a tots els seus membres, si es produïa un casus Belli, la no intervenció immediata. Evitaria el risc d'aquests suïcidaments desgraciats.

(SEGUEIX A LA PAG. SEGONA)